

El Papa: "On són els vidents que ens diuen la Verge avui us enviarà una carta a les quatre de la tarda?"

Dc, 10/06/2015 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. Dimarts 9 de juny de 2015

El Papa ha advertit contra el qui vol transformar el cristianisme en una "bonica idea" i que sempre té la necessitat de "novetats de la identitat". Així -ha reiterat- que un altre risc pel testimoniatge cristià és la mundanitat del que "eixampla la seva consciència" fins a permetre que entri en ella de tot.

Quina és la identitat cristiana? El papa Francesc ha desenvolupat la seva homilia amb les paraules de Sant Pau als Corintis on es parla de la identitat dels deixebles de Jesús. Certament -ha dit- que per "arribar a aquesta identitat cristiana", Déu "ens ha fet caminar per un llarg camí d'història", fins que va enviar el seu Fill.

Som pecadors, però confiem que Jesús ens aixeca

"També nosaltres -ha continuat- hem de fer un llarg camí en la nostra vida, perquè aquesta identitat cristiana sigui forta", i d'aquesta manera podem donar "testimoni". "És un camí -ha continuat- que podem definir de l'ambigüitat a la veritable identitat":

«És veritat, existeix el pecat. I el pecat ens fa caure, però tenim la força del Senyor per aixecar-nos i seguir endavant amb la nostra identitat. Diria que també el pecat és part de la nostra identitat: som pecadors, però pecadors amb la fe en Jesucrist. I no és només una fe de coneixement, no. És una fe que és un do de Déu i que ha entrat en nosaltres gràcies a Déu. És Déu mateix el que ens confirma en Crist. I ens ha ungit, el que ens ha marcat amb el seu segell i ha posat en els nostres cors les primícies de l'Esperit. És Déu el que ens dóna aquest do de la identitat ».

És fonamental -ha dit- "ser fidels a aquesta identitat cristiana i deixar que l'Esperit Sant, que és la garantia, la peça en el nostre cor, ens porti endavant en la vida". No som persones que van "cap a una filosofia", sinó que "estem ungits" i tenim la "garantia de l'Esperit".

La identitat cristiana és concreta, no una religió ambigua

"És una bonica identitat,-ha afegit- que es veu en el testimoni. Per això Jesús ens parla del testimoni com el llenguatge de la nostra identitat cristiana". I això també s'identifica amb la mateixa identitat cristiana, ja que "som pecadors, és temptada, ve temptada; les temptacions arriben sempre", i la identitat "pot afeblir-se i es pot perdre". El Papa en posa en guàrdia sobre dos camins perillosos:

«El primer, aquell de passar del testimoni a les idees, diluir el testimoni. 'Sí, sóc cristià. El cristianisme és això, una bella idea. Jo prego a Déu... "I així, del Crist concret, perquè la identitat cristiana és concreta -ho llegim en les Benaurances; aquesta concreció està també en Mateu 25: la identitat cristiana és concreta-

passem a aquesta religió una mica tova, sobre l'aire i el camí dels gnòstics. Aquest és l'escàndol. Aquesta identitat cristiana és escandalosa. I la temptació és: 'No, no, sense escàndol'.

La mundanitat fa que el nostre testimoni perdi sabor

"La creu -ha dit- és un escàndol" i aquests que cerquen Déu "amb aquestes espiritualitats cristianes una mica etèries", "els gnòstics moderns". Posteriorment ens ha advertit, si som "aquells que sempre tenen necessitat de novetats en la identitat cristiana" i "han oblidat que han estat elegits, ungits", que "tenen la garantia de l'Esperit" i busquen: però on són els vidents que ens diuen que avui Verge us enviarà una carta a les quatre de la tarda? -Per exemple, no? I viuen d'això. Aquesta no és la identitat cristiana. L'última paraula de Déu es diu "Jesús" i res més". Un altre camí per fer passos contra la identitat cristiana és la mundanitat:

«Ampliar tant la consciència perquè entri de tot. "Sí, som cristians, però això sí, "no només moralment, sinó també humanament. La mundanitat és humana. I així la sal perd el gust. I veiem comunitats cristianes, també a cristians, que diuen que són cristians, però no poden i no saben donar testimoni de Jesucrist. I així la identitat retrocedeix, retrocedeix i es perd, i aquest nominalisme mundà ho veiem tots els dies. En la història de salvació de Déu, amb la seva paciència de Pare, ens ha portat de l'ambigüitat a la certesa, al concret de l'encarnació i la mort redemptora del seu Fill. Aquesta és la nostra identitat!"

Sant Pau es vanagloria de Jesús fet home i mort per obediència", "aquesta és la identitat i allà hi ha el testimoni". És una gràcia -ha conclòs- que hem de demanar al Senyor: que sempre ens doni aquest regal, aquest do d'una identitat que no intenta adaptar-se a les coses, fins a perdre el seu sabor de sal.

Traducció: Paloma Llorente -Catalunya Religió